

Sygn. akt V KO 75/21

## POSTANOWIENIE

Dnia 23 listopada 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Motuk

w sprawie **J. S.**

oskarżonego o czyny z art. 212 § 2 k.k. i art. 216 § 2 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej

na posiedzeniu w dniu 23 listopada 2021 r.

wniosku Sądu Rejonowego w M.

zawartego w postanowieniu z dnia 13 września 2021 r., sygn. akt II K (...)

o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu

na podstawie art. 37 k.p.k.

### **p o s t a n o w i ł**

**przekazać sprawę do rozpoznania innemu sądowi  
równorzędnemu – Sądowi Rejonowemu w S.**

### UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 13 września 2021 r. Sąd Rejonowy w M. w sprawie o sygn. akt II K (...), wystąpił w trybie art. 37 k.p.k. do Sądu Najwyższego z inicjatywą przekazania sprawy innemu sądowi równorzędnemu spoza obszaru właściwości Sądu Okręgowego w G..

W części motywacyjnej rzeczzonej inicjatywy wnioskodawca wskazał, że postanowieniem Sądu Najwyższego z dnia 14 lipca 2021 r., sygn. akt V KO 49/21, wyłączono przedmiotową sprawę J. S. spod jurysdykcji Sądu Rejonowego w G., przekazując ją do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w M.. Wnioskodawca podniósł, że argumentacja stanowiąca podstawę wymienionego orzeczenia Sądu Najwyższego jest aktualna również dla wyłączenia niniejszej sprawy spod

jurysdykcji sądu wnioskującego, akcentując w tym zakresie okoliczność, iż oskarżony J. S. jest znanym adwokatem także w M. i od wielu lat wykonuje swoją praktykę zawodową (jako obrońca lub pełnomocnik) w sprawach zawisłych przez Sądem Rejonowym w M.. Intensywność kontaktów zawodowych oskarżonego z sędziami tego sądu – zdaniem wnioskodawcy – może wywołać w powszechnym odbiorze (a szczególnie w środowisku wspierającym kluby sportowe S. i S.) wątpliwości co do rzetelnego rozpoznania niniejszej sprawy. W uzasadnieniu wniosku również nadmieniono, że środki odwoławcze od orzeczeń wydanych przez sąd wnioskujący rozpatruje Sąd Okręgowy w G., co w ocenie wnioskodawcy aktualizuje także w odniesieniu do Sądu Rejonowego w M. te okoliczności, które uprzednio Sąd Rejonowy w G. zawarł we wniosku o przekazanie sprawy w trybie art. 37 k.p.k. Z tych względów wnioskodawca uznał, że przedmiotowa sprawa powinna zostać przekazana innemu sądowi równorzędnemu spoza obszaru właściwości Sądu Okręgowego w G..

#### **Sąd Najwyższy rozważył, co następuje.**

Wniosek należało uwzględnić.

Biorąc pod uwagę treść rozstrzygnięcia Sądu Najwyższego w postanowieniu z dnia 14 lipca 2021 r., sygn. akt V KO 49/21, oraz przywołaną na jego uzasadnienie argumentację, stwierdzić należy, że stanowisko to – wobec motywów przedstawionych w rozpoznawanym wniosku – jest również aktualne w odniesieniu do Sądu Rejonowego w M..

W konsekwencji powyższego, Sąd Najwyższy przekazał przedmiotową sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w S., jako innemu sądowi równorzędnemu spoza obszaru właściwości Sądu Okręgowego w G..

Należy jednak zaznaczyć, że nawet częste kontakty zawodowe osoby wykonującej zawód prawniczy (będącej w realiach konkretnej sprawy stroną postępowania) z sędziami orzekającymi w sądzie właściwym, jak też pojedyncze przypadki znajomości o charakterze prywatnym – nie zawsze będą przekonywać o wystąpieniu sytuacji mogącej jednoznacznie godzić w dobro wymiaru sprawiedliwości. Formułowanie ocen w tym zakresie powinno być każdorazowo poprzedzone analizą realiów danej sprawy oraz związanych z nią okoliczności

szczególnych, a także rozważeniem możliwości zastosowania instytucji wyłączenia sędziego w trybie art. 41 § 1 k.p.k.

W omawianym przypadku, specyfika przedmiotowej sprawy oraz zaistniałe okoliczności procesowe, uzasadniały ponowne zastosowanie instytucji przewidzianej w art. 37 k.p.k.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu.